

طرب

طَرَب، سبکی و نشاط ناشی از شدت اندوه یا خوشحالی می‌باشد.

فهرست مندرجات

- ۱- کاربرد فقهی
- ۲- تعریف طرب
- ۳- اختلاف نظر فقهاء در معنای غنا
- ۴- مقصود از طرب‌آور بودن
- ۵- پانویس
- ۶- منبع

کاربرد فقهی

از آن به مناسبت در بلب تجارت در بحث غنا سخن گفته‌اند.

تعریف طرب

طرب عبارت است از سبکی و نشاطی که بر اثر شدت اندوه یا خوشحالی بر انسان عارض می‌شود.
^[۱] کفایة الاحکام، ج ۲، ص ۷۵۰.

اختلاف نظر فقهاء در معنای غنا

فقها در معنای غنا اختلاف نظر دارند. برخی در تعریف آن، طرب‌آور بودن را قید کرده‌اند. بنابراین، غنا عبارت است از آوازی که شنونده را به طرب آورد. این قول به مشهور نسبت داده شده است.

^[۱] رساله فی تحریم الغناء، ج ۱، ص ۳۶.

^[۲] رساله فی الغناء، ج ۱، ص ۶۲۲.

^[۳] جواهر الکلام، ج ۲۲، ص ۴۵.

مقصود از طرب‌آور بودن

آیا مقصود از طرب‌آور بودن، طرب‌آور بودن بالفعل است یا طرب‌آور بودن شأنی و اقتضایی را نیز در بر می‌گیرد؛ بدین معنا که بدون وجود مانع طرب‌آور باشد؛ هر چند بالفعل به سبب وجود مانع طرب‌آور نیست؛ برخی گفته‌اند: مقصود اعم از طرب آور بودن بالفعل و شأنی و اقتضایی است.
^[۴] کتاب المکاسب، ج ۱، ص ۲۹۱.

۱. [کفاية الاحكام، ج ۲، ص ۷۵۰.](#)
۲. [رسالة في تحريم الغناء، ج ۱، ص ۳۶.](#)
۳. [رسالة في الغناء، ج ۱، ص ۶۲۲.](#)
۴. [جواهر الكلام، ج ۲۲، ص ۴۵.](#)
۵. [كتاب المكاسب، ج ۱، ص ۲۹۱.](#)

منبع

[فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، زیر نظر آیت الله محمود هاشمی شاهرودی، ج ۵، ص ۱۸۲، برگرفته از مقاله طرب.](#)

رده‌های این صفحه: [غنا](#) | [فقه](#)